

9 Mayıs 1945: Tekrar

“savaş, bir daha asla” dememek için!

Nazi Almanyasının kayıtsız şartsız teslim olduğu ve savaşın Avrupa’da sona erdiği 9 Mayıs 1945’te, ezici çoğunluğun ağızından tek bir ses duyuluyordu: “Kahrolsun faşizm, savaşa hayır, bir daha asla!”

Sadece Almanya’da değil, ABD’den İngiltere’ye, kapitalist düzenin tekellerinin ve hükümetlerinin, sosyalizmin iktidarda olduğu Sovyetler Birliği’ne (SSCB) olan sınıf kinleriyle faşizme-nazizme nasıl destek verdikleri hatırlanıyordu. Ama zafer kolay elde edilmemişti. 27 milyonu Sovyet vatandaşı 60 milyon insan, sermayenin çarkı dönsün diye çıkan bu savaşta hayatını kaybetti. Avrupa’yı Nazi teröründen kurtaran ve ve mücadelenin asıl yükünü çeken SSCB ve Kızıl Ordu’ydu.

27 milyon Sovyet yurttaşın kaybı, sadece Nazi sürülerinin katliamlarıyla gerçekleşmedi. ABD ve İngiltere’nin, Avrupa’ya yapılacak çıkartmayı uzun süre geciktirerek, SSCB’nin güç kaybetmesini hedefleyen planların da bir sonucuydu bu durum. Savaşı kazanan Kızıl Ordu’nun, Nazi terörü altında inleyen doğu Avrupa’daki ülkeleri tek tek kurtarmaya başlayarak Almanya yönüne doğru ilerleyişini hızlandırması sonucu, Avrupa’da sıcak savaşın bitmesine sadece bir yıldan az bir süre kala, Normandiya çıkartması gerçekleşti.

Savaş bitmişti. Sermayenin açgözlülüğü, emperyalizmin savaş kıskırtıcılığı ise, yoğun ve kaba bir anti-komünizm propagandası altında 1945’ten sonra da devam etti. Savaşın kısa bir süre sonra kurulan, orduları ve kontrgerilla (Gladio) örgütleriyle her ülkenin faşistlerine yeni kariyer olanakları sunan NATO terör örgütünün, en azından Avrupa’da yeni bir savaş çıkartamamasının en önemli nedeni, artık sadece Sovyetler Birliği ile sınırlı olmayan sosyalist ülkelerin karalı tutumları ve güçleriydi.

Büyük Zaferin 80. yıl dönümünde, Avrupa’daki barışın mimarı sosyalist sistemin çözülüşünden 30 küsur yıl sonra, kapitalizmin hüküm sürdüğü emperyalist dünyanın her yerinde olduğu gibi, Avrupa kıtası da savaş ve savaş hazırlıklarıyla kaynıyor.

Egemenler gerek 1914 gerekse 1939 öncesinde savaşların nedenlerini süslü laflarla gizliyor, uygarlık götürmek veya barbarlığı engellemek için savaşılmaya mecbur olduklarını iddia ediyorlardı. Bunun yalan olduğunu söyleyen, sermayenin rolüne işaret eden başta komünistler olarak üzere sosyalizmi savunan güçlerdi. Hakkı çıktık. Ama bu, on milyonlarca işçi ve emekçinin kanıyla kazanılan bir zaferdi bu.

Bugün de egemenler aynı şeyleri söylüyorlar. ABD’den AB’ye, faşist partiler, faşist liderler ya iktadardalar, ya da ana muhalefet partisi olarak sıralarını beklemekteler.

Büyük Zafer’in 80. yıldönümünde, işçi sınıfının şu anki örgütsüzlüğüne güvenerek savaş hazırlıklarını olanca hızıyla yürüten, sağdan sola bütün burjuva partilerine çok geç olmadan hatırlatmak isteriz ki, şimdi tarihin utanç sayfalarında yer alan o zamanki önderleriniz de 1. ve 2. Dünya Savaşlarına bu hesapla girmişlerdi.

Sonuçları biliniyor!

İşçiler, emekçiler, milyonlarca kanın akacağı büyük bir yıkımın arkasından yeni bir “Zafer Günü”ne ulaşmaktansa, örgütlenerek, büyük yıkımdan önce bu düzeni yıkarak barışa ulaşmak için mücadele edeceklerdir.

**Büyük Zafer’in 80. yıl dönümünde,
Selam Olsun**

**Sovyetler Birliği’ne ve
Kızıl Ordu’ya!**

Yaşasın Sosyalizm!

**Yaşasın Türkiye
Komünist Partisi**

**Türkiye Komünist
Partisi (TKP)
Almanya Örgütü**

9 Mayıs 1945: Tekrar “savaş, bir daha asla” dememek için!

Nazi Almanyasının kayıtsız şartsız teslim olduğu ve savaşın Avrupa’da sona erdiği 9 Mayıs 1945’te, ezici çoğunluğun ağızından tek bir ses duyuluyordu: “Kahrolsun faşizm, savaşa hayır, bir daha asla!”

Sadece Almanya’da değil, ABD’den İngiltere’ye, kapitalist düzenin tekellerinin ve hükümetlerinin, sosyalizmin iktidarda olduğu Sovyetler Birliği’ne (SSCB) olan sınıf kinleriyle faşizme-nazizme nasıl destek verdikleri hatırlanıyordu. Ama zafer kolay elde edilmemişti. 27 milyonu Sovyet vatandaşı 60 milyon insan, sermayenin çarkı dönsün diye çıkan bu savaşta hayatını kaybetti. Avrupa’yı Nazi teröründen kurtaran ve ve mücadelenin asıl yükünü çeken SSCB ve Kızıl Ordu’ydu.

27 milyon Sovyet yurttaşın kaybı, sadece Nazi sürülerinin katliamlarıyla gerçekleşmedi. ABD ve İngiltere’nin, Avrupa’ya yapılacak çıkartmayı uzun süre geciktirerek, SSCB’nin güç kaybetmesini hedefleyen planların da bir sonucuydu bu durum. Savaşı kazanan Kızıl Ordu’nun, Nazi terörü altında inleyen doğu Avrupa’daki ülkeleri tek tek kurtarmaya başlayarak Almanya yönüne doğru ilerleyişini hızlandırması sonucu, Avrupa’da sıcak savaşın bitmesine sadece bir yıldan az bir süre kala, Normandiya çıkartması gerçekleşti.

Savaş bitmişti. Sermayenin açgözlülüğü, emperyalizmin savaş kıskırtıcılığı ise, yoğun ve kaba bir anti-komünizm propagandası altında 1945’ten sonra da devam etti. Savaşın kısa bir süre sonra kurulan, orduları ve kontrgerilla (Gladio) örgütleriyle her ülkenin faşistlerine yeni kariyer olanakları sunan NATO terör örgütünün, en azından Avrupa’da yeni bir savaş çıkartamamasının en önemli nedeni, artık sadece Sovyetler Birliği ile sınırlı olmayan sosyalist ülkelerin karalı tutumları ve güçleriydi.

Büyük Zaferin 80. yıl dönümünde, Avrupa’daki barışın mimarı sosyalist sistemin çözülüşünden 30 küsur yıl sonra, kapitalizmin hüküm sürdüğü emperyalist dünyanın her yerinde olduğu gibi, Avrupa kıtası da savaş ve savaş hazırlıklarıyla kaynıyor.

Egemenler gerek 1914 gerekse 1939 öncesinde savaşların nedenlerini süslü laflarla gizliyor, uygarlık götürmek veya barbarlığı engellemek için savaşılmaya mecbur olduklarını iddia ediyorlardı. Bunun yalan olduğunu söyleyen, sermayenin rolüne işaret eden başta komünistler olarak üzere sosyalizmi savunan güçlerdi. Hakkı çıktık. Ama bu, on milyonlarca işçi ve emekçinin kanıyla kazanılan bir zaferdi bu.

Bugün de egemenler aynı şeyleri söylüyorlar. ABD’den AB’ye, faşist partiler, faşist liderler ya iktadardalar, ya da ana muhalefet partisi olarak sıralarını beklemekteler.

Büyük Zafer’in 80. yıldönümünde, işçi sınıfının şu anki örgütsüzlüğüne güvenerek savaş hazırlıklarını olanca hızıyla yürüten, sağdan sola bütün burjuva partilerine çok geç olmadan hatırlatmak isteriz ki, şimdi tarihin utanç sayfalarında yer alan o zamanki önderleriniz de 1. ve 2. Dünya Savaşlarına bu hesapla girmişlerdi.

Sonuçları biliniyor!

İşçiler, emekçiler, milyonlarca kanın akacağı büyük bir yıkımın arkasından yeni bir “Zafer Günü”ne ulaşmaktansa, örgütlenerek, büyük yıkımdan önce bu düzeni yıkarak barışa ulaşmak için mücadele edeceklerdir.

**Büyük Zafer’in 80. yıl dönümünde,
Selam Olsun**

**Sovyetler Birliği’ne ve
Kızıl Ordu’ya!**

Yaşasın Sosyalizm!

**Yaşasın Türkiye
Komünist Partisi**

**Türkiye Komünist
Partisi (TKP)
Almanya Örgütü**

